

GIÁC MỘNG ĐỜI

*Khi mái tóc đã điểm màu sương tuyết
Khi xác thân in hằn nét phong trần
Khi tâm hồn mệt mỏi cuộc trầm luân
Là đến lúc người xa dần cuộc sống*

*Lời cổ nhân: Đời người như giấc mộng
Có qua rồi mới thấm ý người xưa
Đã mộng rồi thì một thoáng thoi đưa
Chuyện trong mộng có đáng gì để nói*

*Như nắng sớm rồi chiều sang rất vội
Có ai mà níu được bước thời gian
Như hoa kia sáng nở tới phai tàn
Dù nuối tiếc cũng ngậm ngùi chấp nhận*

*Mới thấy đó là ngày rằm trăng sáng
Thoáng qua rồi ngày tăm tối ba mươi
Mới hôm qua còn tiếng hát, nụ cười
Mà nay đã đắm đìa dòng xuôi lệ*

*Chuyện còn, mất, vui, buồn, nào đáng kể
Là chuyển xoay của giấc mộng vô thường
Mộng tan rồi người cứ mãi vẫn vương
Muốn giữ lấy những điều không có thật*

*Suốt cuộc sống, mộng này sang mộng khác
Người miệt mài, gắng sức, để chạy theo
Cho đến khi đời đã ngã bóng chiều
Thân rời rã mới hay là ảo ảnh*

*Giấc mộng cuối là thân này mất hẳn
Người ra đi không thấy nữa bao giờ
Mới hay rằng tất cả chỉ là mơ
Mơ từ lúc chào đời cho đến chết.*

NỢ ĐỜI

*Khi đã sanh ra một kiếp người
Mấy ai đời sống được thành thoi
Tuổi xanh trả nợ cho đèn sách
Tuổi lớn bon chen trả nợ đời*

*Nợ đời gồm có nợ áo cơm
Làm cho người vất vả sớm hôm
Tiện nghi đời sống luôn đòi hỏi
Cứ mãi lo toan cũng mỗi mòn*

*Còn có nợ tình thật khó khăn
Đó là nợ lớn nhất trần gian
Suốt đời cứ phải loay hoay mãi
Lo lắng làm sao vẹn mọi đàng*

*Cũng bởi người ta có tình thương
Nên lòng cứ mãi bị tơ vương
Đường tơ dính chặt vào mọi lối
Để nhận vào người những xót thương*

*Thương mẹ cha gần đất xa trời
Lo ngày mai đến chịu chia phôi
Thương con tuổi trẻ nhiều đại dột
Không biết nên hư, để khổ đời*

*Thương anh, chị, em gặp khổ nghèo
Phải lo giúp đỡ cảnh gieo neo
Có khi phải gánh nhiều hệ lụy
Cốt nhục đau buồn, ta khổ theo*

*Khổ nhất là mang nợ vợ chồng
Ở thì cũng khổ, bỏ không xong
Tháng ngày không thấy đâu hạnh phúc
Bạc cả đầu xanh, héo cả lòng*

*Biết phải làm sao dứt nợ đời
Cũng là do nghiệp chướng mà thôi
Phải lo trả mãi cho bằng hết
Cố gắng tu hành mới thành thôi.*

HUỲNH MAI HOA

Sacto, 10-2-2015